

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIIII.

Diogenis Laertij locus examinat[us] & illustratus. C. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](#)

Aīμα γδ ἀνθρώποισι θεῖαιάρδιον ἔστινος.
Postea autem quād in hunc Etymologici locū uiderat, inueni integrum Empedoclis locū citato
à Porphyrio in libro De Styge, qui adducit uero
bæq; in Physicis.

Aīματος εἰ πελάγησι τε βαμμένου ἀνθρώποι
Τῦτον μακάλισα κακλίσαις ἀνθρώποι.
Aīμα γδ ανθρώποισι θεῖαιάρδιον ἔστινος.
Huius Empedoclis opinionis meminit & Cicero
Tusculonis, cùm inquit: Empedocles animam
censet cordai circumfusum sanguinem. Et eis
libro: Horum igitur aliquid animus, ne tam vegeta
mens, aut in corde cerebrōve, aut in Empedocle
sanguine demersa iaceat.

Diogenes Laertij locus unus, & item alter
examinatus & emendatus.

C A P. VI.

N O N possum quin & Laertij locum aliquo
in medium proferam, in quo emendando multi
gni nominis viri, frustra (quod tamen pace illorum
dixerim) desudarunt. Verba Laertij in vita Eu
parchiae hac sunt: ἀλλ' ἐτεκτεπλάγια πανταχό^{τε}
ἀλλ' οὐτε τεκτεπλάγια πανταχό^{τε}, ἀλλα νῆσοι τούτοις
ἀντη^{τη} τίς τας παρ' ισοῖς εὐλιπτόσα περιβαλλονται.
Hoc in loco magnopere, ut dixi, desudarunt dicti,
nec verā illius loci lectionem inuenire potuerunt
quisdam.

quidam enim volunt legere tñi, quidam tñi, qui-
dam tñi, alij yuwñ, nullus bene, nec quisquam eorum
ad rectum scopum collimare potuit. Quia autem
videor mihi veram huius loci lectionem ipuenisse
ex vestigiis antiqui codicis, quæ protulit vir doctissi-
mus beneq; de litteris meritus Ioannes Sambucus,
margini addens autem r̄as sine accentibus, nolo
cum celare, sed omnibus patefacere. Quare sic le-
gendum puto, ἀλλὰ γὰρ εἰπόντες αὐτοὶ, αὐτὸι σαν

ἢ ταὶ παρὶ ισοῦς ἐκλιπόσαι περιίδας.
Et est versus Euripidis in Bacchis, ubi sic loquitur
nuncius,

Πάτερ, μέγιστον κομπάσατε πάρεισοι,
Πάντον ἀπίστας θυγατέρες, απεῖρη μακρῷ,
Δύπον, ἀπάστας εἴπον. Νέόχως δέ με,
ἢ ταὶ παρὶ ισοῦς ἐκλιπόσαι περιίδας,
Εἰς μείζονα πένθες ἀγρόσεν χερῶν.

Atque hanc nostram cōiecturam comprobat etiam
Suidas in dictione Διόδωρος, cūm inter cetera sic
inquit: Εὖτε εἴπεις ωρὲς ιπωαρχίας τὴν γυναικα
ρεψτος αὐτῆς τοι ταὶ παρὶ ισοῦς ἐκλιπό-
σαι περιίδας, καὶ Φίλωνα φορέσσοα. Apud eun-
dem Laertium in vita Arcesilai citantur hi duo
Timonis versus:

τῇ γένεσιν μηδέμηνος τὸν σέρνοισι μόλυβδον
θνήτον, οὐ πύρρωνα τὸ πᾶν πρέσας, οὐ Διόδωρον.
Quo in versu illud Θίστατη mendosum esse opinor,
alibi autem apud Eusebium, ubi etiam hi versus

B 3 citantur,

22 VARIARVM LECT.

citantur, pro θίνεται, legitur θάσσεται, nec hoc enim
sed inde colligo rectissimè hic legi posse, ^{et} hoc si
est, mentitur, & imitatur Pyrrhonem & Diogenem.
Idem in vita Pyrrhonis hos versus nomine En-
pidius in medium adducit:

Tί δῆτα πούτοις τοῖς ταλαιπώρεις φεγγεῖν
Βερτοῖς λέγουσι; & γὰρ Ἐπιρτήμεδα,
Δρῶμόν τοιαῦτ' ἀνεῦ γε τυγχάνεις θέλων.
Quos hoc ratiōneſituendos censuit Henricus Sti-
phorus:

Tί δῆτα πούτοις τοῖς ταλαιπώρεις φεγγεῖν
Βερτοῖς λέγουσι; σοῦ γὰρ Ἐπιρτήμεδα
Δρῶμόν τε τοιαῦτ' ἀ σὺ γε τυγχάνεις θέλων.
Ego autem (quod pace tanti viri dixerim) sic enī
apud Euripidem leguntur, (quod ipse ignorasse v-
detur) legendum existimo. Apud illum itaque in
Supplicibus hoc modo leguntur.

Ω Ζεῦ, τί δῆτα τοῖς ταλαιπώρεις βερτοῖς
Φεγγεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ Ἐπιρτήμεδα
Δρῶμόν τε τοιαῦτ'. ἀν σὺ τυγχάνεις θέλων.

In Minutio Fælicie menda quædam sublata

C A P . V I I .

M I N Y T I V S Fælix in Dialogo, qui Odys-
sii inscribitur, de Dei summa potentia agens, in-
ter cetera sic inquit: Hic nec videri potest, visu cla-
rior est, nec comprehendendi potest, nec assimilari sen-
tibus